

Сборник съдебна практика

Дело T-543/08

RWE AG

и

RWE Dea AG

срещу

Европейска комисия

„Конкуренция — Картели — Пазар на парафинови восъци — Пазар на суров парафин — Решение, с което се установява нарушение на член 81 ЕО — Определяне на цените и разпределяне на пазарите — Отговорност на дружество майка за нарушенията на правилата за конкуренция, извършени от негово дъщерно дружество и от съвместно предприятие, в което има дялово участие — Решаващо влияние, упражнявано от дружество майка — Презумпция в случай на притежаване на 100 % от капитала — Правоприемство — Пропорционалност — Равно третиране — Насоки относно метода за определяне на размера на глобите от 2006 г. — Пълнен съдебен контрол“

Резюме — Решение на Общия съд (трети състав) от 11 юли 2014 г.

1. *Конкуренция — Правила на Съюза — Нарушения — Възлагане на отговорност — Дружество майка и дъщерни дружества — Стопанска единица — Критерии за преценка — Презумпция за решаващо влияние, упражнявано от дружеството майка върху дъщерните дружества, в които то притежава 100 % участие — Оборима презумпция — Доказателствени задължения на дружеството, което иска да обори тази презумпция — Недостатъчно доказателства за оборването на презумпцията*

(член 81 ЕО; член 23, параграф 2 от Регламент № 1/2003 на Съвета)

2. *Конкуренция — Правила на Съюза — Нарушения — Възлагане на отговорност — Дружество майка и дъщерни дружества — Стопанска единица — Критерии за преценка — Приложимост при възлагане на дружествата майки на отговорността за нарушението, извършено от съвместното им предприятие*

(член 81 ЕО; член 23, параграф 2 от Регламент № 1/2003 на Съвета)

3. *Конкуренция — Правила на Съюза — Нарушения — Възлагане на отговорност — Дружество майка и дъщерни дружества — Стопанска единица — Критерии за преценка — Възлагане на отговорността за антиконкурентното поведение на съвместното предприятие на двете дружества майки, притежаващи капитала му в равни дялове — Условия — Действително упражняване на решаващо влияние от двете дружества майки — Понятие „общо ръководство“ — Тежест на доказване върху Комисията*

(член 81 ЕО; Регламент № 139/2004 на Съвета)

4. *Конкуренция — Глоби — Размер — Определяне — Критерии — Намаляване на размера на глобата поради съдействие на обвиненото предприятие — Условия — Необходимост от поведение, улеснило установяването на нарушението от Комисията — Право на преценка на Комисията*

(член 23, параграфи 2 и 3 от Регламент № 1/2003 на Съвета; Известие 2002/С 45/03 на Комисията)

5. *Конкуренция — Административно производство — Зачитане на правото на защита — Спазване на разумен срок — Задължение на Комисията да уведоми засегнатите от разследване предприятия относно възможността за предприемане на мерки за разследване или на преследване преди изпращането на изложението на възраженията — Липса*

(член 81 ЕО; Регламент № 1/2003 на Съвета)

6. *Актове на институциите — Мотивиране — Задължение — Обхват — Решение, с което се налагат глоби за нарушение на правилата за конкуренция и което е с множество адресати — Възлагане на отговорност на дружеството майка за практиките на дъщерното дружество — Необходимост от изрично мотивиране — Обхват*

(членове 81 ЕО и 253 ЕО)

7. *Конкуренция — Глоби — Размер — Определяне — Оборот, който е взет предвид — Референтна година — Последна пълна година на нарушението — Изключителен характер на тази година — Вземане предвид на по-голям референтен период — Среден за референтния период оборот, надхвърлящ този за предходния период — Нарушение на принципа на пропорционалност — Липса*

(член 23, параграф 3 от Регламент № 1/2003 на Съвета; точки 6 и 13 от Известие 2006/С 210/02 на Комисията)

8. *Конкуренция — Глоби — Размер — Определяне — Право на преценка на Комисията — Съдебен контрол — Правомощие на съда на Съюза за пълнен съдебен контрол — Обхват*

(член 261 ЕО; член 31 от Регламент № 1/2003 на Съвета)

1. Вж. текста на решението.

(вж. точки 25—28, 32, 36—44, 49, 50, 59—62, 66, 67 и 69)

2. В областта на конкуренцията отговорността за поведението на дъщерно дружество може да бъде вменена на дружеството майка поради принадлежността им към едно и също предприятие, ако дъщерното дружество не определя самостоятелно своето пазарно поведение, тъй като в това отношение е под решаващото влияние на дружеството майка.

Пазарното поведение на дъщерно дружество е под решаващото влияние на дружеството майка по-специално когато дъщерното дружество изпълнява главно указанията, дадени му от дружеството майка.

По принцип пазарното поведение на дъщерното дружество е под решаващото влияние на дружеството майка и в случай че последното има само правомощия за определяне или одобряване на някои стратегически търговски решения, евентуално чрез представителите си в органите на дъщерното дружество, докато правомощията за определянето на търговската

политика *stricto sensu* на дъщерното дружество са предоставени на отговарящите за неговото оперативното управление ръководители, определени от дружеството майка, което представляват и чиито търговски интереси защитават.

Тези принципи намират приложение и при вменяването на отговорността на едно или няколко дружества майки за извършването на нарушение от съвместното им предприятие.

(вж. точки 29—31 и 33)

3. В областта на конкуренцията, в приложение на член 81 ЕО Комисията не може да вмени отговорността за антиконкурентното поведение на дадено съвместно предприятие на двете дружества майки, които притежават капитала му в равни дялове, като се основава единствено на възможността за упражняване на решаващо влияние по смисъла на Регламент № 139/2004 относно контрола върху концентрациите между предприятия без да провери дали такова влияние действително е било упражнено. Напротив, по принцип тя трябва да докаже подобно решаващо влияние въз основа на множество фактически обстоятелства. Такива обстоятелства са заемането на няколко длъжности от едни и същи физически лица в ръководството на дружеството майка и в ръководството на нейното дъщерно дружество или съвместно предприятие или фактът, че посочените дружества са били длъжни да следват дадените от тяхното общо ръководство задължителни указания, без да могат да възприемат независимо поведение на пазара.

Освен това действителното упражняване на решаващо влияние върху търговското поведение на съвместното предприятие от страна на едно или няколко дружества майки може да се докаже и чрез анализ на реда и условията за вземане на решения в това предприятие. Макар правомощията или възможността за определяне на търговските решения на съвместното предприятие сами по себе си да се отнасят единствено до способността за упражняване на решаващо влияние върху неговото търговско поведение и съответно до понятието „контрол“ по смисъла на Регламент № 139/2004, Комисията и съдилищата на Съюза могат да презюмират, че законодателните разпоредби и клаузите от споразуменията относно функционирането на посоченото предприятие, по-специално тези от договора за създаване на съвместното предприятие и от споразумението между акционерите относно гласуването, са били приложени и спазени. При това положение анализът на действителното упражняване на решаващо влияние върху търговското поведение на съвместното предприятие може да се изрази в извършването на абстрактен анализ на документите, подписани преди започването на неговото функциониране, подобно на анализа относно контрола. Като се има предвид обаче, че анализът на действителното упражняване на решаващо влияние се отнася за миналото и съответно може да се основе на конкретни обстоятелства, както Комисията, така и заинтересованите страни могат да представят доказателства за това, че търговските решения на съвместното предприятие са били определяни по ред и условия, които са различни от произтичащите такива единствено от абстрактния анализ на споразуменията относно функционирането на съвместното предприятие.

Влиянието на дружествата майки върху оперативното ръководство на съвместното предприятие, което влияние се упражнява посредством определените от тях членове на управителния съвет на съвместното предприятие, е напълно релевантно за преценката на това дали е налице стопанска единица, съставена от дружествата майки и въпросното съвместно предприятие. Комисията обаче не е доказала, че съответното съвместно предприятие е било управлявано в тясно сътрудничество от двете дружества майки и че вземаните от този съвет решения са отразявали волята на всяко от дружествата майки, за които се счита, че носят отговорност. Такава констатация не може да се направи от абстрактния анализ на споразуменията, с които се урежда функционирането на съвместното предприятие. Комисията също така не е представила конкретни фактически доказателства в това отношение, като например протоколите от срещите на управителния съвет.

Следователно при наличие на представени от едно от двете дружества майки релевантни фактически доказателства относно липсата на общо ръководство на съвместното предприятие Комисията не може да основава преценката си единствено на клаузите от споразумението за съвместното предприятие, за да установи наличието на такова общо ръководство.

(вж. точки 101, 102, 107, 108, 114, 115, 119, 123 и 124)

4. Вж. текста на решението.

(вж. точки 140—147, 151 и 162—168)

5. Вж. текста на решението.

(вж. точки 175—179)

6. Вж. текста на решението.

(вж. точки 188—213)

7. Вж. текста на решението.

(вж. точки 215—227)

8. Вж. текста на решението.

(вж. точки 256—258)